

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 44/09

19. května 2009

Rozsudky Soudního dvora ve věci C-531/06 a ve spojených věcech C-171/07 a další

*Komise v. Itálie
Apothekerkammer des Saarlandes a další*

JE MOŽNÉ VYHRADIT VLASTNICTVÍ A PROVOZOVÁNÍ LÉKÁREN JEN SAMOTNÝM LÉKÁRNÍKŮM

Italské a německé právní předpisy, které takové pravidlo stanoví, jsou odůvodněné cílem spočívajícím v zaručení spolehlivého a kvalitního zásobování obyvatelstva léčivy

Soudní dvůr dnes uzavřel dvě série řízení týkajících se právní úpravy vlastnictví lékáren.

Tyto věci se týkají především otázky, zda právo Společenství brání ustanovením obsaženým v italských a německých právních předpisech, podle nichž smí lékárnou vlastnit a provozovat pouze lékárníci.

Na počátku řízení ve spojených věcech C-171/07 a C-172/07 (Apothekerkammer des Saarlandes a další) bylo povolení udělené příslušným ministerstvem Spolkové země Sársko nizozemské akciové společnosti DocMorris k provozování lékárny v Saarbrückenu ve formě pobočky, a to počínaje 1. červencem 2006. Rozhodnutí ministerstva bylo před správním soudem Spolkové země Sársko napadeno několika lékárníky a jejich profesními sdruženími pro nesoulad s německými právními předpisy, podle nichž smí lékárnou vlastnit a provozovat pouze lékárníci.

Správní soud se obrátil na Soudní dvůr s otázkou, zda ustanovení Smlouvy týkající se svobody usazování musejí být vykládána v tom smyslu, že brání takovým právním předpisům.

Ve věci C-531/06 (Komise v. Itálie) Komise dále Soudnímu dvoru navrhuje, aby mimo jiné konstatoval, že Itálie porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z práva Společenství, když dovolila vlastnit a provozovat soukromé lékárny pouze lékárníkům.

Ve svých rozsudcích z dnešního dne Soudní dvůr uvádí, že odepření možnosti provozovat lékárnou nebo nabývat podíly ve společnostech provozujících lékárny osobám, které nejsou lékárníky, je omezením svobody usazování a volného pohybu kapitálu.

Toto omezení lze však odůvodnit cílem spočívajícím v zajištění spolehlivého a kvalitního zásobování obyvatelstva léčivy.

V případech, kdy panuje nejistota o existenci nebo rozsahu rizik pro lidské zdraví, je důležité, aby mohl členský stát přijmout ochranná opatření, aniž by musel čekat na to, až se reálnost těchto rizik naplno projeví. Členský stát krom toho může přijmout opatření, která v nejvyšší možné míře sníží riziko pro veřejné zdraví, a to právě včetně rizika pro spolehlivé a kvalitní zásobování obyvatelstva léčivy.

Soudní dvůr v této souvislosti zdůrazňuje velmi zvláštní povahu léčiv, jejichž léčebné účinky je podstatně odlišují od ostatního zboží.

Tyto léčebné účinky způsobují, že jsou-li léčiva užívána v případech, kdy to není nezbytné, nebo jsou-li užívána nesprávně, mohou vážně poškodit zdraví, aniž by si toho mohl být pacient při jejich podávání vědom.

Nadměrné nebo nesprávné užívání léčiv mimoto vede k plýtvání finančními zdroji, které je o to škodlivější, že si farmaceutické odvětví žádá značné výdaje a musí uspokojovat stále narůstající potřeby, zatímco finanční prostředky, které lze věnovat na zdravotní péči, nejsou neomezené, a to nehledě na použitý způsob financování.

Vzhledem k možnosti přiznané členskými státy rozhodnout o úrovni ochrany veřejného zdraví mohou členské státy požadovat, aby byla léčiva distribuována lékárníky, kteří jsou skutečně profesně nezávislí.

Nelze popřít, že cílem lékárníka je, podobně jako u jiných osob, snaha o dosahování zisku. Má se však za to, že jakožto profesionální lékárník nebude lékárnou provozovat pouze v zájmu čistě ekonomických cílů, nýbrž také se zřetelem na odborné hledisko. Jeho soukromý zájem na dosahování zisku je tak mírněn vlivem jeho vzdělání, odborných zkušeností a odpovědnosti, kterou nese, neboť případné porušení zákonných nebo etických pravidel nejenže snižuje hodnotu jeho investice, ale podryvá též jeho vlastní profesní existenci.

Osoby, které nejsou lékárníky, již z povahy věci nemají na rozdíl od lékárníků vzdělání, zkušenosti a odpovědnost, které by byly rovnocenné vzdělání, zkušenostem a odpovědnosti lékárníků. Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že neposkytují stejné záruky jako lékárníci.

V rámci svého prostoru pro uvážení proto může mít členský stát za to, že provozování lékárny osobou, která není lékárníkem, může představovat riziko pro veřejné zdraví, konkrétně pro spolehlivost a kvalitu maloobchodní distribuce léčiv.

Rovněž nebylo prokázáno, že by opatření, jež by bylo méně omezující než vyloučení osob, které nejsou lékárníky, umožňovalo zajistit se stejnou účinností takovou úroveň spolehlivosti a kvality zásobování obyvatelstva léčivy, jaká vyplývá z uplatňování tohoto pravidla.

S ohledem na svůj prostor pro uvážení může mít členský stát za to, že hrozí, že méně omezující pravidla k zajištění profesní nezávislosti lékárníků, jako je systém kontrol a sankcí, budou v praxi porušována vzhledem k tomu, že zájem na dosahování zisku není u osoby, která není lékárníkem, mírněn rovnocenným způsobem jako u nezávislých lékárníků a podřízenost lékárníků coby zaměstnanců ve vztahu k provozovateli by jim mohla ztížit možnost odporovat pokynům vydaným tímto provozovatelem.

Soudní dvůr dospěl k závěru, že **svoboda usazování a volný pohyb kapitálu nebrání vnitrostátní právní úpravě, která nedovoluje vlastnit a provozovat lékárny osobám, které nejsou lékárníky.**

S poukazem na to, že odůvodněná může být nejen právní úprava, podle níž nesmí lékárny provozovat osoby, které nejsou lékárníky, ale také právní úprava, která podnikům distribuujícím farmaceutické výrobky zakazuje nabývat podíly v obecních lékárnách, Soudní dvůr zamítá rovněž žalobu pro nesplnění povinnosti podanou Komisí proti Itálii.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-531/06>

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-171/07>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vyhlášení.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Filmové nahrávky z vyhlášení rozsudku jsou k dispozici prostřednictvím Europe by Satellite (EbS), služby poskytované Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím pro tisk a informace,

L-2920 Lucemburk, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

nebo B-1049 Brusel, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956